

[Kulturministeren]

undtagelsesparagraffer for, hvem der kunne sidde der. Noget andet er så, hvordan den endelige bestyrelse vil komme til at se ud.

Jeg er overbevist om, at vi, når vi får færdig-udarbejdet dette lovforslag, vil kunne rette henvendelse til en kreds af mennesker, som virkelig vil have både lyst og kræfter til at gå ind i det kommende arbejde. Og jeg kan tilsige udvalget min absolutte støtte til, at vi får afklaret de spørgsmål, der måtte være imellem os.

Jimmy Stahr (S):

Et par af ordførerne har talt om, at vi skal have et hurtigt udvalgsarbejde, og det vil jeg selvfølgelig som formand bestræbe mig meget for at vi får. Jeg må dog så sige, at det afhænger af medlemmerne og af Kulturministeriet og dets embedsmænd, hvor hurtigt det udvalgsarbejde kommer til at foregå. Jeg kan roligt sige, at jeg i hvert fald ikke har noget ønske om at hindre, at scenen bliver flyttet hurtigst muligt her fra folketingssalen over på Det Kongelige Teater, hvor jeg nok tror at skuespillet vil få bedre kår – forhåbentlig også lidt flere tilhørere, end vi har her.

Må jeg komme med det lille hjertesuk, at det er lidt mærkeligt for mig som socialdemokrat i dag at stå og høre næsten alle her forklare, hvor god en idé det er med den bestyrelse – det er nærmest, som om de ikke har tænkt på andet, end hvor god en idé det er – når jeg så tænker på, hvor alene vi stod for et par år siden med det dér. Nu synes alle, det er så fremragende. Men tak for hjælpen!

Kulturministeren (Grethe Rostbøll):

Tak til Kulturudvalgets formand! Vi kan jo alle sammen ønske at have en bedre erindring fra tidligere tiders forslag. Og jeg har lyst til at divertere Folketinget med en kort oplæsning fra August Bournonville, som i 1891 overvejede, hvorvidt det ville være godt med en bestyrelse, og nøje beskriver, hvor fortræffelig denne bestyrelse skal være:

»For resten, dersom det var muligt at finde en bestyrelse, som med personlig anseelse forenede virkelig kunstsans, en lutret smag med forretningsdygtighed, kraft med humanitet, og som tillige besad den fornødne modtagelighed for de fagkyndiges råd samt« – føjer han til – »utilgængelighed for kulissevrvøl.« Så det kunne vi jo også håbe.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 10:

Forslag til folketingsbeslutning om privatisering af Bibliotekscentralen A/S.

Af Kim Behnke (FP) m.fl.
(Fremsat 29/10 91).

Forslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Kulturministeren (Grethe Rostbøll):**

Fremskridtspartiet har den 29. oktober fremsat forslag til Folketingsbeslutning om at udbyde Bibliotekscentralens opgaver i licitation og tildele vinderen af licitationen koncession på alle de opgaver, der løses af Bibliotekscentralen A/S.

Den 12. oktober 1991 blev regeringen enig med Kommunernes Landsforening om at danne et kommunalt/privat aktieselskab til varetagelse af nationalbibliografiske opgaver og bibliotekskatalogisering, og samtidig forudsattes der indgået en aftale mellem staten og selskabet om produktion af nationalbibliografien.

Vi mener i regeringen, at udarbejdelsen af nationalbibliografien er en national opgave, som det er statens ansvar at få udført. Kulturministeriet har valgt fortsat at lade denne opgave løse i privat regi og har derfor givet tilsagn om – under forudsætning af Finansudvalgets godkendelse – at indgå kontrakt om nationalbibliografien med det aktieselskab, som nu hedder Dansk Bibliotekscenter, der er dannet

[Kulturministeren]

med henblik på at videreføre Bibliotekscentralens bibliografiske opgave.

Regeringen finder, at det er den bedst mulige løsning i den foreliggende situation, idet den kombinerer statens ønske om en prisbillig løsning – det viste sig, at prisen på løsningen af den nationalbibliografiske opgave vil blive nedsat med 15 pct. fra 1992 – med hensynet til de samvirkende danske biblioteksvæseners interesser.

Jeg vil gerne derfor slå fast, at regeringen må afvise beslutningsforslag nr. B 10.

Helge Mortensen (S):

På vegne af mit partis ordfører i denne sag, hr. Qvist Jørgensen, skal jeg fremsætte følgende bemærkninger til forslaget.

Først vil jeg give udtryk for, at det ser ud til at være en særlig disciplin hos Fremskridtspartiet at fremsætte forslag på et tidspunkt, hvor sagen for så vidt allerede er afgjort. Jeg vil også gerne sige, at det tjener Fremskridtspartiets politik, at forslaget kommer på et tidspunkt, hvor det i hvert fald ikke kan skade noget.

Socialdemokratiet har den opfattelse, at der nu efter megen møje og besvær er fundet en løsning for Bibliotekscentralen og for de fremtidige udgaver af nationalbibliografien. Vi er måske ikke i udgangspunktet helt enige i den løsning, der er fundet, men den private andel i det selskab, der er lavet, er ikke så stor, at det efter vores opfattelse kan skade den fremtidige virksomhed.

Hvis det kommer til en diskussion senere om Bibliotekscentralen og nationalbibliografien, vil vi foretrække en mere rent statslig model end en privatiseret model, og på den baggrund er der ingen tvivl om, at vi kan afvise forslaget fra Fremskridtspartiet.

Eva Møller (KF):

Jeg skal på Det Konservative Folkepartis vegne afvise forslaget. Jeg kan som den foregående ordfører sige, at også vi synes, det måske kommer en lille smule post festum. Firmaet Bibliotekscentralen, som nu er under konkurs, havde man ikke, dersom det havde eksisteret, haft nogen mulighed for at privatisere, da det var privat i forvejen.

Vi har gennemført undersøgelser med hensyn til, hvordan man helst vil have udformet nationalbibliografien. Vi mener, det er rime-

ligt, at Det Kongelige Bibliotek stadig væk er med, og vi er helt tilfredse med den aftale, der nu er truffet, som afløsning på Bibliotekscentralen A/S, hvor der er dannet et aktieselskab, hvorunder også det private Gyldendals Forlag er med; så på det felt føler vi os helt trygge.

Jeg skal derudover også gøre opmærksom på, at en anden af de væsentlige opgaver, der lå i Bibliotekscentralen, var at udarbejde udtalelser til folkebibliotekerne. Og da vi har sagt, at folkebibliotekopgaven er en kommunal opgave, ville vi fra statens side ikke have haft nogen mulighed for at udlicitere denne opgave. Så alt i alt må vi konstatere, at vi kan afvise forslaget.

Mariann Fischer Boel (V):

Forslaget fra Fremskridtspartiet om privatisering af Bibliotekscentralen kan Venstre af to grunde ikke støtte.

For det første er det jo sådan, at Bibliotekscentralen A/S er under konkurs og som et aktieselskab er et privatretligt selskab, hvilket indebærer, at det ikke kan privatiseres, da det jo i retlig forstand i forvejen er privat.

For det andet kan det ikke umiddelbart dikteres, hvordan kommunerne skal sikre den bibliografiske betjening af de kommunale folkebiblioteker. Det er en rent kommunal opgave, og det hører helt klart ind under det kommunale selvstyre.

Venstre kan ikke støtte forslaget.

Pernille Frahm (SF):

For det første er der med hensyn til Bibliotekscentralen allerede lavet en aftale med et nyt selskab, Dansk Biblioteksservice, og så er det jo lidt vanskeligt at lave en offentlig licitation bagefter.

For det andet er flere af Bibliotekscentralens opgaver temmelig væsentlige, bl.a. nationalbibliografien, som er den eneste fuldstændige oversigt over alt, hvad der udkommer på dansk. Det er også en første, kortfattet anmeldelse af ny litteratur, og det er den, der anvendes, når bibliotekerne skal afgøre, hvilke nye bøger de vil anskaffe. Det har altså temmelig stor betydning, at dette arbejde gennemføres på betryggende vis, både for lånerne og for forfatterne.

Derfor kan vi under ingen omstændigheder støtte en yderligere privatisering.

Michael Kock (FP):

Fremskridtspartiet finder det nødvendigt, at offentlige, herunder halvoffentlige, virksomheder påtager sig at udføre arbejde, som kan udføres mindst lige så godt af private virksomheder.

Vi finder det betænkeligt, at regeringen har indgået denne 10-årige aftale med et halvoffentligt foretagende uden først at udbyde opgaven i licitation.

Vi håber selvfølgelig, at ministeren har indbygget en mulighed for at trække sig ud af den pågældende aftale på en rimelig måde, uden at staten derved pålægges alt for store udgifter. Der findes mange eksempler fra andre lande på, at private kan løse de opgaver, som Bibliotekscentralen tidligere løste i offentligt regi.

Vi håber, at regeringen er enig med Fremskridtspartiet i den ideologi, at staten ikke skal drive virksomhed. Sammenbruddet i den østeuropæiske økonomi har bevist dette til fulde.

Fremskridtspartiet støtter selvfølgelig den afbureaukratisering, der ligger i en sammenlægning af de nationalbibliografiske registreringer. De mange overlappende registreringer, som finder sted dels på Det Kongelige Bibliotek, dels i det tidligere Bibliotekscentralen A/S, bør samles på ét sted.

Besparelserne i dette forslag afhænger selvfølgelig af den endelige udformning af den foreslåede privatisering af ydelsen, idet tingenes tilstand selvfølgelig har ændret sig siden lukningen af det offentligt ejede Bibliotekscentralen A/S og dannelsen af det nye to tredjedele offentlige selskab, Dansk Biblioteksselskab A/S.

Men målet med privatiseringen må selvfølgelig være, at koncessionen på registreringer af nationalbibliografiske data kan hvile i sig selv eller alternativt koste skatteyderne så lidt som muligt. Selvfølgelig forudsættes det, at opgaverne udføres inden for de rammer, der skal angives ved udformningen af koncessionen.

Der er forskellige åbne spørgsmål i forslaget, som vi håber kulturministeren vil svare på. For det første, hvorvidt den 10-årige aftale med Dansk Biblioteksservice kan opsiges, og hvilke konsekvenser det i givet fald vil få.

For det andet, hvor store driftsbesparelser ministeren vil anslå at en privatisering af den ydelse vil betyde for den offentlige sektor. Der er besparelser i kraft af det årlige finanslovstil-

skud, Det Kongelige Biblioteks løn- og edb-omkostninger, formentlig lavere priser for den private ydelse samt frigivelse af den offentlige indskudskapital på i alt 5 mio. kr., der er skudt ind i Dansk Biblioteksservice.

Fremskridtspartiet erkender, at det kan være nødvendigt at foretage en tilpasning af forslaget med hensyn til tidspunktet for forslaget ikrafttræden og under hensyntagen til de juridiske forhold, der må være i forbindelse med opsigelse af de indgåede aftaler. Disse detaljer kan vi videreforshandle under udvalgsarbejdet.

Vi stiller os også åbne over for ændringsforslag, så længe sigtet i forslaget bevares. Men vi håber til gengæld også, at Folketingets borgerligt-liberale flertal vil støtte de intentioner om privatisering, afbureaukratisering og offentlige besparelser, som ligger i forslaget.

Duetoft (CD):

Her som på så mange andre kulturpolitiske områder er vi vildt uenige med Fremskridtspartiet. Vi mener ikke, dette her er en opgave for det private erhvervsliv, og vi ønsker ingen privatisering; derfor må vi afvise forslaget.

Men jeg må til gengæld sige til regeringen, at vi ikke synes, at det, man er kommet frem til, er særlig smart. Når fire femtedele af de opgaver, vi taler om, i forvejen bliver lavet på Det Kongelige Bibliotek, forstår vi ikke, at man ikke lod Det Kongelige Bibliotek klare det hele.

Og jeg vil også gerne spørge ministeren, om hun ikke synes, at der er nogle mennesker i Danmark, som må føle det lidt underligt. Jeg tænker på de leverandører til den gamle bibliotekscentral, som ikke får det ud af boet, som man skylder dem, og som nu pludselig oplever, at de samme kommuner faktisk går ind i et helt nyt selskab, og så begynder man forfra. Jeg synes ikke, det virker smagfuldt, og jeg kan godt forstå det, hvis der er nogle mennesker rundt omkring, som synes, at den konstruktion, man nu er nået frem til, er lidt underlig, idet det virker, som om man i det offentlige og med en række kommuner indblandet bare lukker et selskab, når det går dårligt, og bagefter åbner det igen og fortsætter med sin virksomhed.

Den venlige hilsen skulle ministeren da have med, men ellers må jeg sige, at jeg ikke kan tilsige medvirken til en positiv behandling af dette forslag i udvalget.

Vibeke Grønbæk (RV):

Det foreliggende forslag fra Fremskridtspartiet vil ikke få radikal støtte, og begrundelsen er meget enkel. Da Kommunernes Landsforening, Københavns Kommune og Forlaget Gyldendal har indgået et samarbejde med hensyn til Dansk Biblioteksservice, som der ved afløser Bibliotekscentralen, finder vi, at forslaget er overflødigt.

Lysholm Christensen (KRF):

Bibliotekscentralen har været udsat for nogle højst pinlige problemer i den senere tid, og det er vel baggrunden for det forslag fra Fremskridtspartiet, der nu ligger her. Vi finder dog ikke fra Kristeligt Folkepartis side, at det er en løsning at privatisere denne institution. Vi er ikke enige med forslagsstillerne i, at det er en forsvarlig måde at få den opgave løst på.

Nu har jeg forstået, at kulturministeren er langt inde i en løsningsmodel, og det er ikke det, der er på dagsordenen i dag, så det skal jeg ikke kommentere; jeg vil blot kort afvise Fremskridtspartiets forslag.

Kim Behnke (FP):

Under et tidligere forslag fra Fremskridtspartiet i dag – det var ganske vist på kommunikationsministerens område – blev Fremskridtspartiet beskyldt for, at vi var alt for tidligt ude. Under dette forslag kan jeg forstå, at hovedargumentet er, at Fremskridtspartiet er for sent ude.

Ikke desto mindre vil jeg gerne rette de misforståelser, der har været om det. Vi ser ikke noget som helst problem i, at det pågældende selskab allerede er lavet. For det, det handler om, er, hvem der skal løse opgaven. Formålet er ikke, at vi – hvad jeg kunne forstå Venstres ordfører var lidt i tvivl om – skal ud at prøve at sælge aktier i et konkursramt offentligt selskab. Formålet er, at selve den opgave, det er at få lavet bl.a. nationalbibliografien og de andre opgaver, bliver flyttet til et rent privat selskab. Den konstruktion, man nu er nået frem til med to tredjedele eller tre fjerdedele offentlig og en tredjedel eller en fjerdedel privat, er et meget betænkeligt arrangement. Det er første gang nogen sinde, at man har et selskab, der er ejet delvis af det offentlige, i dette tilfælde af kommunerne i form af KL, og delvis af private.

Jeg ved godt, at det først er senere på sæsonen, vi skal have diskussionen om kommunalfuldmagt osv., men det er trods alt meget betænkeligt, når man ser, hvordan det offentlige hidtil har forvaltet denne opgave. Hvis vi havde været i en situation, hvor det offentlige virkelig havde forvaltet opgaven godt og grundigt, kunne jeg forstå, at man var betænkelig og ikke ville overføre den til private, men det offentlige har haft chancen og har misbrugt den. Det offentlige har skaltet og valtet med skatteydernes penge og har, hvad måske er endnu værre, bragt de private investorer, der havde penge til gode, i den situation, at de må afskrive tabene. Det er resultatet af, at politikere og embedsmænd tror, de skal drive forretning; det formår de ganske enkelt ikke, men de fortsætter med det.

En ting i hr. Duetofts indlæg var jeg enig i, nemlig det betænkelige i, at det offentlige her laver selskabsrytteri. Man er meget hurtigt til at kritisere, hvis private har et anpartsselskab, lukker det og lader stort set tilsvarende aktiviteter starte i konens navn dagen efter. Så er man der med den løftede pegefingert og fordømmer det, der foregår, fordi der er nogle kreditorer, der mister nogle penge. Her lader man minsandten det offentlige lave en tilsvarende transaktion, oven i købet i en situation, hvor det var muligt, at de private kreditorer kunne have fået et langt bedre resultat ud af det, end tilfældet er, for der lå et tilbud om, at der var nogle, der var parate til at indfri en langt større del af gælden og parate til at løse opgaven.

Men det var et svensk selskab, og nok har vi nordisk samarbejde, og nok skal vi være sammen i de nordiske lande, har fælles kulturarv osv., men vi skal sandelig ikke have svenskerne til at lave den danske nationalbibliografi! Hvad er det for en dobbeltmoral og noget hykleri? Hvorfor kan svenskerne ikke lave den danske nationalbibliografi akkurat lige så godt som et dansk selskab? Selvefølgelig kan de det, og de var oven i købet parate til at påtage sig opgaven og til at indfri en langt større del af den gæld, man nu løber fra.

Vi mener, at det offentlige i den grad har spillet fallit, og den opgave, som jeg er enig med SF's ordfører i at det er meget væsentligt bliver løst, er så vigtig, at vi nu ikke længere kan tillade, at det offentlige skalter og valter

[Kim Behnke]

med den, nu må vi lade private overtage den; private har nemlig tidligere løst den. Som vi gør opmærksom på i forslagets bemærkninger, har G. E. C. Gads Forlag i historisk tid løst opgaven på glimrende vis, inden man nationaliserede den.

Så er jeg også nødt til at sige, at nok taler vi om kommunalt selvstyre – det er måske mest til Venstres ordfører – men hvad fik vi ud af det kommunale selvstyre? Et kuldsejlet skandaleprojekt i Mexico, hvis fornemste opgave var at give billige rejser til en borgmester, og en kæmpegæld var, hvad det kommunale selvstyre resulterede i, så i denne forbindelse må vi altså sige, at det kommunale selvstyre ikke kunne løse opgaven, og derfor må vi nu lade nogle, der har forstand på det, evner og kapacitet til det, nemlig private, overtage den.

Hvad er der egentlig i vejen for, at private kan løse denne opgave? Der har ikke været et eneste argument fra nogen af ordførerne for, hvorfor private ikke skulle kunne løse denne simple registreringsopgave. Er det af hensyn til landets sikkerhed og forsvar? Er de oplysninger, vi giver, klausulerede? Nej, det er de ikke. Er det noget med, at hvis en bog ikke bliver anmeldt over for de kommunale biblioteker med en vis tidsfrist, vil det give anledning til store problemer? Nej, det er det ikke. Det er simpelt hen, fordi man har den indgroede tro, at når det offentlige går ind, skal opgaven nok blive løst på tilfredsstillende vis, og det kunne jeg forstå man mente, hvis ikke netop Bibliotekscentralens forhistorie var så kedelig, som tilfældet er.

Når forslaget først kommer til behandling i dag, kan man selvfølgelig argumentere for, at det er kommet alt for sent, men også Fremskridtspartiet er nu engang underlagt en procedure i Folketinget, så vi ikke kan nå at få tingene på dagsordenen hurtigere, end systemet kan magte, men det er da klart, at det ærgrer os lidt, at der nåede at blive indgået den aftale. Men som Fremskridtspartiets ordfører gør opmærksom på, vil vi godt vide, om den 10-årige kontrakt er så bindende, at staten slet ikke kan komme ud af den igen, og vi savner også stadig væk seriøs argumentation for, hvorfor Det Kongelige Bibliotek skal blive ved med at føre dobbelt bogholderi, for som det fremgår bl.a. af bilagsmaterialet til forslaget, er der i dag tale om en høj grad af dobbeltarbejde mellem Bib-

liotekscentralen og Det Kongelige Bibliotek, og i disse tider, hvor man snakker om besparelser og afbureaukratiseringer, er der vel ingen grund til, at vi ligefrem lader de samme opgaver løse to forskellige steder.

Det, vi foreslår, er ganske enkelt, som der står i beslutningsforslagets tekst, at opgaven udbydes i licitation, og så må man sige tak for tilbudet til selskabet bestående af kommunale penge, københavnerkroner og Gyldendals penge, men at vi lige vil forsøge at kigge os omkring i kredsen for at se, om vi kan få et bedre tilbud. Det kan godt være, at der ikke er et bedre tilbud, og så må vi til den tid tage stilling til, om Gyldendal/KL-konstellationen er den rigtige, og om det er klogt at begive os ud ad den vej, hvor private firmaer og Kommunernes Landsforening skal til i fællesskab at drive erhvervsvirksomhed. Vi advarer imod det, og inden vi bevæger os ud ad den vej, kan vi da undersøge, om der er andre muligheder, men jeg kan forstå, at det er man ikke engang interesseret i. Det bedrøver os selvfølgelig en anelse, netop fordi vi synes, den opgave, der her er til diskussion, er så vigtig.

Vi vil meget nøje følge, hvad det nye biblioteksselskab kommer til at beskæftige sig med i de kommende år, og hvordan dets job bliver forvaltet. Det er klart, at der ikke er flertal for vort forslag i dag, men vi vil holde et endog meget vågent øje med, hvordan dette nye selskab med kommunalt og privat engagement varetager sin opgave, og Folketingets partier kan være evigt forvissede om, at hvis vi igen render ind i Mexicoskandaler eller andre mærkværdigheder, vil Fremskridtspartiet være der øjeblikkeligt og påpege, hvem det var, der i dag nægtede os muligheden for at undersøge en privat løsning.

Kulturministeren (Grethe Rostbøll):

Visse ideologiske diskussioner kan være meget interessante, men jeg vil måske nok tage det forbehold over for både hr. Kim Behnke og hr. Michael Kock, om denne sag kan bære så omfattende en ideologisk debat. Jeg vil i hvert fald vælge ikke at gå ind i den i dag; man kan nok i nogle sammenhænge drive ideologien for vidt.

Med hensyn til dannelsen af det nye selskab har der været langvarige og seje forhandlinger. Vi har fra Kulturministeriets side alene været

[Kulturministeren]

optaget af at fastholde, at vi var kontrahenter, og at vi var i den situation, at vi havde bestilt en ydelse, som vi havde ganske nøje overblik over, og at vi ville have indsigt i, hvad vi betalte for hvilken ydelse.

Der var alene tale om et kontraktforhold om produktion af nationalbibliografien. I de forhandlinger, vi har været igennem, har det været et ønske for os at fastholde sikkerheden og kvaliteten vejet op mod den pris, som vi ønskede produktet til.

Vi har undervejs fået professionel ekspertisevejledning fra Statens Bibliotekstjeneste, og jeg kan godt sige til det høje Ting, at der har været overvejet mange modeller; en overgang var der også tale om en rent privat model, som ikke kunne blive til noget, fordi der ikke dengang kunne samles tilstrækkelig kapital, og vi måtte selvfølgelig fra Kulturministeriets side tage nogle forbehold med hensyn til den sikkerhed, som måtte ligge bag.

Vi har lagt megen vægt på, at der ikke blev et stop i produktionen, så man vedholdende kunne tilføre databasen nye oplysninger til betjening af vore kommunale biblioteker, centralbibliotekerne og forskningsbibliotekerne.

Der har også været overvejet den rent statslige løsning, som både hr. Helge Mortensen og hr. Duetoft spurgte efter. Det kom ikke til en endelig afgørelse af, hvor kostbar en statslig løsning ville blive, men det var med til det sidste, at vi overvejede selv at være med til at løse opgaven. Det, der i sidste omgang fik os til at standse op, var selvfølgelig en vis uro over en øget statslig investering, for vi havde ikke nogen lyst til at foretage en større investering, hvis opgaven kunne løses på anden vis.

Vi er overbeviste om, at der er tale om en forenkling og rationalisering. Vi har en nationalbibliografisk opgave, og vi har en kommunal opgave, men vi har også en overlapning, og den fælles del har vi skønnet at vi løste bedst i samarbejde med de samarbejdspartnere, vi nu har tegnet kontrakt med.

Det nye selskab kommer til at hedde Dansk Bibliotekscenter; navnet er lavet om inden for de sidste dage.

Kim Behnke (FP):

Kulturministeren glemte at svare på simple spørgsmål.

Jeg forstod på kulturministeren, at det var meget væsentligt, at der var sikkerhed i det nye selskab for, at der ikke kom stop i produktionen.

Jeg kan oplyse over for kulturministeren, at Fremskridtspartiet netop oplevede, at det tidligere offentlige selskab Bibliotekscentralen A/S i flere uger var lukket, og at det ikke kunne lade sig gøre at få ISBN-nummer tildelt, når man ringede dertil. Alle produktioner var simpelt hen gået i stå. Det var den sikkerhed, som et offentligt selskab var i stand til at præstere.

Hvad er så ændringen? Kommunernes Landsforening er stadig med. Jeg ved godt, at Kommunernes Landsforening ikke er så glad for, at man siger, at den havde noget med det tidligere selskab at gøre, men ikke desto mindre var det folk udpeget af Kommunernes Landsforening, der sad i ledelsen, osv. Københavns Kommune er kommet med og skal så nu udgøre sikkerheden for, at vi ikke kommer i en lignende situation igen, eller – og det ville være interessant – er det, fordi vi har fået et privat selskab, nemlig Gyldendal, med, at man nu tror, man kan være helt sikker på, at der ikke kommer stop i produktionen? For hvis det er argumentet, bider de fleste ordføreres argumentation sig selv i halen. Vi har ikke fået svar på, hvad det er, der får ministeren til at tro, at det ny selskab ikke kommer i samme situation som det gamle.

Kulturministeren (Grethe Rostbøll):

Jeg skal lige besvare et par af de konkrete spørgsmål.

Når jeg talte om sikkerhed i forhandlingsperioden, talte jeg om registreringsikkerhed, og der blev uopholdeligt foretaget registrering, men der blev ikke givet meddelelser ud af huset. Databasen var i funktion undervejs; i visse forhandlingsfaser kunne man have frygtet, at der ville komme et stop; men det er vel ikke meningen, at vi i detaljer skal gå forhandlingsforløbet igennem.

Spørgsmålet om sikkerhed mener jeg at have svaret på, nemlig at kombinationen mellem KL, Københavns Kommune og det private selskab efter vores bedste overbevisning er i stand til at give os den sikkerhed, vi har brug for. Vi har skønnet, at der ikke ved andre løsninger ville være driftsbesparelser; det spurgte hr. Michael Kock om i det første indlæg. Vi har fået

[Kulturministeren]

driftsbesparelser på den ny kontrakt, som er væsentlig bedre end den, vi havde med BC.

Kontrakten kan opsiges med 5 års varsel, men først efter de første 10 år. Jeg kan altså på hr. Michael Kocks spørgsmål svare, at kontrakten ikke kan siges op foreløbig.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:**Anden næstformand (Ivar Hansen):**

Der er ikke mere på dagsordenen.

Medlemmer af Folketinget Duetoft (CD), Erhard Jakobsen (CD), Mimi Jakobsen (CD) og Arne Melchior (CD) har meddelt mig, at de ønsker til statsministeren at stille følgende:

Forespørgsel.

»Hvilke initiativer vil statsministeren tage for at forebygge racisme i Danmark?«

(Forespørgsel nr. F 9).

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Kulturudvalget (7/11 91):

Udtræder: Kim Behnke (FP)

Ny stedf.: Michael Kock (FP)

Udtræder: Elisabeth Arnold (RV)

Nyt medl.: Marianne Jelved (RV)

Økontaktudvalget (7/11 91):

Udtræder: Grete Schødts (S)

Nyt medl.: Trøjborg (S)

Økontaktudvalget (8/11 91):

Udtræder: Trøjborg (S)

Nyt medl.: Grete Schødts (S)

Arbejdsmarkedsudvalget (8/11 91):

Udtræder: Niels Højland (FP)

Ny stedf.: Kirsten Jacobsen (FP)

Erhvervsudvalget (11/11 91):

Udtræder: Annette Just (FP)

Ny stedf.: Kirsten Jacobsen (FP).

Folketingets næste møde afholdes torsdag den 14. november 1991 kl. 10.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 18.14